

РЕШЕНИЕ

№ 26901

гр. София, 08.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 14.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **11024** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „СИМАО-РТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], представлявано от И. Д., в качеството му на управител, чрез адв. А. П., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221423005823-091-001/07.06.2024 г., издаден от В. В. В. - орган, възложил ревизията, и Д. С. Т.- А. - ръководител на ревизията потвърден от директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите с решение № 1344/03.10.2024 г., с който на дружеството по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ са установени допълнителни задължения за корпоративен данък в размер на 6 679,89 лв. и лихви в размер на 854,78 лв.

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на оспорения ревизионен акт. Подробни съображения в тази насока, са изложени в депозираната жалба. Счита се, че от събраните по време на ревизионното производство доказателства, ревизиращите органи безспорно са установили, че ревизираното лице спазва данъчното законодателство и счетоводните стандарти. Излага се аргумент, че ревизиращият екип, в хода на ревизионното производство, избирателно е изследвал факти и обстоятелства, които са от значение за формиране на изводите на органите по приходите. Позовава се на практиката на ВАС.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Г.-Д., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът –Директор на Териториална дирекция на НАП–С., чрез процесуалния си представител юрк. Г., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде

отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София – град, след като прецени оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, намери следното:

Съдът е сезиран от надлежна страна- участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима, подадена в преклузивния 14 дневен срок, считано от връчване на решението на директора на ОДОП –С. и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221423005823-020-001 от 05.10.2023 г., (л. 25) връчена по електронен път на 19.10.2023 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22221423005823-020-002 от 17.01.2024 г.(л. 28), връчена по електронен път на 24.01.2024 г., издадени от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-849 от 31.10.2022 г. (л. 23) на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „СИМАО-РТ“ ЕООД за установяване на задълженията за корпоративен данък за периода от 17.03.2022 г. до 31.12.2022 г.

За резултатите от ревизията е издаден Ревизионен доклад № Р-22221423005823-092-001 от 03.04.2024 г., (л. 31) издаден от органите по приходите, на които е възложено извършването на ревизията – Д. С. Т.-А. – главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията) и В. П. Л. - инспектор по приходите, като същия е издаден като електронен документ, подписан с електронен подпис от посочените органи. РД е връчен по електронен път на 04.04.2024 г. Срещу РД е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 ДОПК, което е разгледано и прието за неоснователно.

Ревизионният акт, предмет на настоящето производство, с № Р-22221423005823-091-001/07.06.2024 г. (л.49) е издаден на 07.06.2024 г. и е връчен на задълженото лице по електронен път на 27.06.2024 г. С него са приети изложените в РД факти и обстоятелства, направените фактически и правни изводи и основанията за тях. РА съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. Установени са допълнителни задължения за корпоративен данък в размер на 6 679,89 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви върху установените задължения за ДДС в размер на 854,78 лв.

С Решение № 1344/03.10.2024 г. на Директора на Д“ОДОП“ С., връчено по електронен път на 07.10.2024 г., ревизионният акт е потвърден изцяло като правилен и законосъобразен.

С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на ревизираното лице са извършени процесуални действия, подробно описани в РД, който е неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37. ал. 3, чл. 53 и чл. 56. ал. 1 от ДОПК на дружеството са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, в отговор на което са представени документи, подробно описани в РД.

С Протокол № 1961110/29.01.2024 г. е документирано посещение на счетоводния офис на дружеството, при което е извършен преглед на оригинални счетоводни търговски документи.

С Протокол № П-22221422233933, във връзка с извършената проверка за установяване на факти и обстоятелства от дружеството-жалбоподател са изискани писмени обяснения относно продадена стока- 44 тона черен слънчоглед, какъв е произходът ѝ, кога, на кое дружество и къде е

договорена продажбата на стоката, както и каква е покупната и продажната стойност на същата. Изискани са сключени договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, плащания и др. Установено е, че черният слънчоглед е закупен на българския пазар от „Бревис“ ООД, ЕИК[ЕИК] на цена от 103 268, 00 лв. Представени са и приемо-предавателни протоколи.

В хода на ревизията е установено, че за извършената покупка от „Бревис“ ООД от страна на „СИМАО-РТ“ ЕООД е деклариран протокол по чл. 117 от ЗДДС № 0...01 от 30.11.2022 г. с данъчна основа в размер на 103 268,00 лв. и начислен ДДС в размер на 20 653,60 лв., който е отразен в дневниците за покупки и продажби за м. 11.2022 г. Констатирано е, че от страна на „СИМАО-РТ“ ЕООД не са представени доказателства, че процесните сделки са сключени при „обичайни“ условия и по пазарни цени. От друга страна, на същия ден- 30.11.2022 г. от ревизираното лице е извършена продажба на тези 44 тона черен слънчоглед, като за целта дружеството-жалбоподател е издало две фактури, всяка на стойност 20 734,56 лв. Към фактурите са били приложени митнически декларации, сертификати за движение и международна товарителница. От ревизиращите органи е направено присъединяване на документи с Протокол № Р-22221423005823-ППД-005 за извършената справка износ от органите по приходите, от която става ясно, че износът е реално осъществен.

При извършения анализ, както и от представените счетоводни документи, органите по приходите са приели за установено, че „СИМАО-РТ“ ЕООД е продало 44 тона черен слънчоглед на загуба в размер на 66 798,88 лв. като в случая не е налице икономическа и житейска логика черният слънчоглед да бъде закупен и продаден в един и същи ден на такава огромна загуба. Установено е, че за стоката няма данни да е залежавала в складови помещения, както и да е част от стара реколта или да е загубила качествата си, така че това да оправдае покупката и впоследствие продажбата на такава загуба.

На основание чл. 78 във връзка с чл. 15 и чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, е преобразуван финансовият резултат в посока увеличение със сумата от 66 798,88 лв. с неотчетения приход от продажби, довели до отклонение от данъчното облагане. Определена е данъчна печалба в размер на 4222 654,40 лв., съответно корпоративен данък за внасяне в размер на 42 265,44 лв. След приспадане на деклариран и внесен данък в размер на 35 585, 55 лв., е определен корпоративен данък за внасяне в размер на 6 679, 89 лв.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства, съдът е допуснал съдебно-оценителна експертиза по искана на ответника.

Експертизата е извършена на база данните по делото и данни за статистическа, борсова, митническа или друга обективна информация, да даде отговор за пазарната цена на процесната стока към датата на сделката.

В заключението на вещото лице М. Д. А. е посочено, че от извършеният статистически и оперативен борсов анализ, към 30.11.2022 г. е установено, че СПС (средна пазарна стойност) на 1 тон черен слънчоглед, тип 307, размер +3,8, реколта 2022 г. е в размер на 1120 лв./тон без ДДС. Съдът възприема изготвеното заключение на вещото лице, като компетентно, обективно и обосновано, мотивирано и обосновано, същото е неоспорено. Съдът кредитира заключението на вещото лице.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

От събраните по делото доказателства се установява, че жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна – адресат на РА, доколкото се установи, че РА е потвърден от директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция.

Жалбата е в съответствие с изискванията за форма и реквизити, подадена е след проведено

оспорване по административен ред, което е абсолютна предпоставка за развитие на съдебното производство.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В съдебното производство, съгласно нормата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия. Спазена е предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. От приложените по административната преписка доказателства се установяват обстоятелствата по спазване процедурата по образуване и развитие на производството пред административния орган. Оспореният Ревизионен акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила.

Във връзка с компетентността на ревизиращите органи по делото е представена съответната заповед, а именно: № РД-01-849/31.10.2022 г. на Директор на ТД на НАП [населено място], с която В. В. В., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място] е определена като компетентен орган да възлага ревизия на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП вр. чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК /л.23-24/.

В хода на ревизионното производство са събрани доказателства по предвидените в ДОПК способности. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя „СИМАО-РТ“ ЕООД е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ от 10.11.2023 г., в отговор на които са представени доказателства. На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на други данъчни задължени лица, като на последните са връчени ИПДПОЗЛ, а за резултатите от проверките са съставени съответните протоколи, за констатациите и данните от информационната система на НАП за съответния доставчик.

РД съдържа подробни правни и фактически основания, както и опис на доказателствата към него, съответни на изискванията по чл. 117, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК за срока на издаването и съдържанието му. РД, ведно с допълнителните документи, доказателства и приложения, е връчен по електронен път на ревизираното лице. От значение за процесния случай е, че не е възпрепятствано правото на защита на ревизираното лице и на възможността му да подаде писмено възражение срещу РД, което ревизираното лице е сторило.

РА отговаря на изискванията за съдържание по чл. 120, ал. 1 от ДОПК предвид препращането към мотивите на РД изцяло. РД и РА са издадени от компетентни органи, такива на които е възложено извършването на ревизията, по силата на което са компетентни по издаването на РД, както и по силата на изричното оправомощаване за издаването на РА, извършено от компетентен орган.

Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите– негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай

РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР.

По материалната законосъобразност на РА съдът приема следното:

Съгласно нормата на чл.16 ал.1 от ЗКПО, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. В алинея 2 и 3 са изброени конкретни хипотези, при които данъчните субекти нямат право да променят финансовите си резултати по такъв начин, че да отпадне тяхното данъчно задължение в резултат на тяхното поведение. За изпълнение на състава на нормата следва да са налице такива условия, които не правят непременно самата сделка недействителна, но проявлението на тези условия променя нейния икономически смисъл, като тази промяна обективно следва да доведе до благоприятно данъчно третиране на резултата от такава сделка.

В тежест на органа по приходите е да установи наличието на хипотезата на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, т. е., че сделките са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане.

Нормата на чл. 78 от ЗКПО предвижда, че при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице. Когато впоследствие във връзка със стопанска операция по изречение първо бъдат отчетени счетоводни приходи и разходи, последните не се признават за данъчни цели.

В разглеждания случай, за да категоризира като отклонение от данъчното облагане, което е регламентирано в чл. 16 от ЗКПО, органът по приходите е приел, че тъй като покупката и продажбата на черен слънчоглед е станала в един и същ ден от лица, които не са свързани с ревизираното лице, то пазарната цена е тази, на която „Симао-РТ“ ЕООД се е съгласил и е закупил от доставчика „Бревис“ ООД и на тази цена и/или по-висока е следвало да продаде стоката в същия ден, на клиента си „В.-Hrupp L.“.

Съгласно разпоредбата на § 1, т. 14 от ДР на ЗКПО „пазарна цена“ е цената по см. на § 1, т. 8 от ДР на ДОПК, а именно: сумата без данъка върху добавената стойност и акцизите, която би била платена при същите условия за идентична или сходна стока или услуга по сделка между лица, които не са свързани. Проверката, дали дадена контролирана сделка отговаря на принципа на НПО, се извършва чрез методите за определяне на пазарните цени, изброени в §1, т. 10 от допълнителните

разпоредби на ДОПК: метода на сравнимите неконтролирани цени /МСНЦ/ между независими търговци, метода на пазарните цени /МПЦ/, метод на увеличената стойност /МУС/, метод на транзакционната нетна печалба или метод на разпределената печалба /МРП/. Съгласно фиш 9 от Наръчника за трансферно ценообразуване, публикуван на страницата на НАП - методът на увеличената стойност установява цената по контролирана сделка чрез сравнение на нормите на надбавка, получени в резултат на контролирана и съпоставима неконтролирана сделка.

Редът и начинът за прилагане на методите за определяне на пазарните цени са определени в Наредба № Н-9/14.08.2006 г. В чл. 7 от Наредбата е посочено, че за определяне на пазарните цени се използват методът на сравнимите неконтролирани цени, методът на пазарните цени или методът на увеличената стойност. Методът на сравнимите неконтролирани цени се прилага, когато е налице сходство в характеристиката на продукта или услугата - предмет на контролираната и съпоставимата неконтролирана сделка – чл. 8, ал. 1 от Наредбата. Съгласно ал. 2 на цитирания чл. 8, методът на пазарните цени и методът на увеличената стойност се прилагат, когато е налице сходство в изпълняваните функции по контролираната и съпоставимата неконтролирана сделка, като методът на пазарните цени се прилага в случаите на покупка и последваща продажба на продукти, при които лицето, осъществяващо препродажбата, не добавя значителна стойност към стойността на продуктите в резултат на изменение на физическите им характеристики или в резултат на използването на нематериални блага, а методът на увеличената стойност се прилага в случаите на производство и последваща продажба на продукти и в случаите на предоставяне на услуги, когато производителят или лицето, което предоставя услугите, не добавя значителна стойност към стойността на продуктите или услугите в резултат на използването на нематериални блага или не използва високостойностни активи. Методите се прилагат въз основа на сравнение между контролирана и съпоставима неконтролирана сделка – чл. 5 от Наредбата, като за целта се извършва анализ за съпоставимостта между контролирана и неконтролирана сделка на посочените фактори.

За да е налице хипотезата на чл. 16 от ЗКПО, пазарната оценка следва задължително да се основава на някой от методите по Наредба № Н-9 и да е извършена по регламентирувания в наредбата ред. Стриктното спазването на методите по Наредба № Н-9 изисква прилагане и анализ на неконтролирани сделки с оглед съпоставката им с контролираната сделка по показателите относими за всеки един от методите по чл. 7 от Наредбата, а именно: 1) цени на активи по неконтролирана сделка с оглед съпоставката за целите на метода на сравнимите неконтролирани цени; 2) нормата на брутна печалба реализирана в резултат на препродажба по неконтролирана сделка, с оглед съпоставката за целите на метода на пазарните цени; 3) нормата на надбавка реализирана при продажбата на

произведени продукти по неконтролирана сделка, с оглед съпоставката за целите на метода на увеличената себестойност, както и за приложението на методите на разпределената печалба и на нетната транзакционна продажба, които съгласно чл. 9 от Наредбата се прилагат когато методите по чл. 5 не дават резултат и принципно не изискват съпоставка със сделки между независими лица, респективно не могат да се извършват корекциите по чл. 11 от Наредбата. За обосноваване приложението на някой от методите по Наредба № Н – 9, следва да е извършено реално съпоставяне на някой, няколко или на всички показатели относими към конкретен метод или методи по наредбата, която урежда изключително детайлно както самите критерии и механизма на оценяване, така и хипотезите, при които се прилага всеки един от методите. За целите на определяне на пазарните цени може да се ползват оценки на лицензирани оценители и заключения на вещи лица / арг. чл. 65 от Наредбата/.

С жалбата по административен ред оспорващият е представил договор от дата 20.03.2022 година, сключен между „Симао – РТ“ ЕООД – оспорващият по делото и „Брокер Хрупп“- купувач, дружество, регистрирано в У., за покупко-продажба на стоки - черен слънчоглед, тип 407, размер +3,8, обсъден в мотивите на решението на ответника, представен по делото в превод на български език- л. 91 от делото. Видно от клаузите по т. 2 „Ц.“ от договора, са договорени цена на 1 тон и обща цена съответно – 500 щатски долара и обща сума – 22 000,00 щатски долара, което определя и общото количество на стоката на 44 тона слънчоглед с посоченото качество. В договора се съдържа краен срок за изпълнение – 31.12.2022г., с право на продължаване и по отношение на взаимните разчети – до пълното изпълнение от страните, както следва от съдържанието на т. 9.1 от договора. В договора е уговорена клауза за неустойка – 50% от договорената цена – в случай, че доставчикът не изпълни договореното до 31.12.2022г. – видно от съдържанието по т.8.3 от същия. Следователно, при цялостно неизпълнение по договора, дължимата неустойка от „Симао – РТ“ ЕООД е в размер на 11 000 щатски долара.

Както са посочили ревизиращите органи на стр. 4 от ревизионният доклад, по двете фактури за продажбата на слънчогледа към украинското дружество – всяка за 22 тона слънчоглед с въпросното качество и данъчна основа 11 000 щатски долара или легова равностойност в размер на 20 734,56 лв. към 30.11.2022г. или общо по двете фактури за продажба данъчната основа на стоката е общо в размер на 41 469,12лв. или 942,46 лв. за тон с ДДС. Същевременно, при покупката на процесните количества слънчоглед за сумата от 103 268,00лв. и продажбата им на 30.11.2022г. по две фактури за сумата общо от 22 000 щатски долара или в лева 41 469,12лв. , дружеството реализира загуба в размер на 66 798,88 лв., която повече от три пъти надхвърля сумата от 11 000 щатски долара в легова равностойност към датата на сделката – 20 734,12 лв., представляваща неустойка за неизпълнение на договора. Видно е, че сделките за покупката и продажбата на слънчогледа като резултат са довели до загуба на дружеството, *неколкократно превишаваща неустойката по*

договора. Липсва каквато и да е икономическа логика за такова поведение, няма оправдание и развитата теза от управителя на дружеството -жалбоподател, че именно с изпълнението на договора към украинското дружество са спечелени и други клиенти и са реализирани общо над 8 х.тона от продажби на слънчоглед в У.. Договорът с украинското дружество е сключен през март 2022г. и за слънчоглед реколта от същата година. Дружеството-жалбоподател е имало възможност да положи грижата на добрия търговец от март 2022г. до получаването на реколтата през 2022г., в това число да сключи предварителни сделки с производители, освен това се касае и за стока, която е освободена за внос от У. в рамките на ЕС.

В хода на процесното съдебно производство е изготвена експертиза от лицензиран оценител за определяне на пазарна цена на продаденият от жалбоподателя черен слънчоглед, за който е прието, че към 30.11.2022 г. на 1 тон черен слънчоглед, тип 407, размер +3,8, реколта 2022 г., средната пазарна стойност е в размер на 1120 лв./тон без ДДС. За определяне на пазарните стойности на оценяваната стока, оценителят е посочил, че е използвал като методи за оценка 1) метод на сравними неконтролирани цени и 2) метод на пазарните цели. Към експертизата е приложена и таблица от системата на агропазарна информация САПИ за 2022г., като средната цена за страната за м. 11 2022г. е 1120лв., при отклонения в различните региони в диапазон най-ниска 990лв. до 1183 лв. най-висока. Вещото лице е посочило, че тези осреднени цени са без включен ДДС.

Определената от експерта средна пазарна стойност – без ДДС, видно от използваните данни, е определена въз основа на информация за средна пазарна стойност: информация за средни изкупни цени към 04.11.2022г., към 23.11.2022г. и към 30.11.2022г., въз основа на осреднени изкупни цени за м.11, посочена е и информация за първо тримесечие на 2023г. на НСИ за цената на семената от слънчоглед. Следователно, въз основа на данни за средни изкупни цени, вещото лице е дало заключение за „средна пазарна стойност“ на 1 тон слънчоглед в размер на 1120 лв. към 30.11.2022г. без ДДС. Вещото лице е ползвало осреднени цени, основани на представителна информация за близки по време сделки на същата стока, които не са оспорени, в това число като изкривени или неточни. Поради това съдът намира, че следва да обоснове изводите си на данните, които е ползвало вещото лице.

Вещото лице е използвало при преценката си метод на осреднената стойност, който е допустим видно от чл.15, ал.2 от Наредба № Н-9 от 14 август 2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени. Взема се осреднена стойност (сбор от всички стойности разделени на количеството/броя по даденото изчисление по таблицата от разпоредбата) , когато цената по контролираната сделка не съвпада с точка от редицата от цени, която съответства на условията на контролираната сделка. В случая дори органите по приходите не са се позовавали на различни от обсъжданите в конкретното производство сделки с

предмет слънчоглед. Видно е от редицата от стойности за отделните региони по таблицата с цените към заключението на вещото лице на САПИ, че се касае за диапазон най-ниска 990 лв. до 1183 лв. най-висока. Следователно, процесната цена на сделката към украинското дружество – в размер на 942,46 лв. за тон, не попада в нито една точка от редицата от цени по региони, и на основание чл.15, ал.2 от Наредбата, следва да се ползва средна пазарна стойност.

Следва да се посочи, че вещото лице е взело предвид и други източници на данни за цени на слънчоглед към относимия период, като нито една от тях не е относима към цена 942,46 лв.

В тази връзка следва да се посочи, че видно от данните по таблицата на САПИ, през февруари, март и април 2022г. средните цени на слънчоглед в страната са съответно 1120, 1662 и 1713 лева за тон, които стойности не могат да обосноват икономическа логика за сключването на договор за доставка на продажна цена от 942,46лв. /тон до края на същата година. Следва също да се посочи, че към датата на сключване на договора между украинското дружество и жалбоподателя – 20.03.2022г., все още не са били приети мерките на ниво ЕС за освобождаване от мита на стоки, внос от У. - Регламент (ЕС) 2022/870 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2022 година относно временни мерки за либерализиране на търговията, допълващи търговските отстъпки, приложими за украинските продукти съгласно Споразумението за асоцииране между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия и техните държави членки, от една страна, и У., от друга страна. Така в член 1 от Регламент (ЕС) 2022/870 се предвижда суспендирането на всички тарифни квоти, установени съгласно приложение I-A към Споразумението за асоцииране, което включва и слънчоглед от всякакъв вид и форма, в това число натрошен. В него също така се предвижда, че продуктите, обхванати от тези квоти, се допускат за внос в Съюза от У. без никакви мита. Посочените мерки поставят в неблагоприятно положение местните производители - поради повишаване на предлагането, което неминуемо води до намаляване на цените на стоките. Именно посоченото положение е довело и до приемането впоследствие на Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/903 на Комисията от 2 май 2023 година за въвеждане на превантивни мерки по отношение на определени продукти с произход от У., в съображение 5 от преамбюла на последният регламент изрично е посочено засягането на българските производители: „... наблюдава увеличение на вноса от У. в държавите членки, които са в близост до У.. Този внос запълва складовия капацитет и логистичните вериги, по-специално в България, У., Полша, Румъния и С.. Тези обстоятелства засягат икономическата жизнеспособност на местните производители в тези държави членки. Въз основа на това Комисията счита, че възникват извънредни обстоятелства, пораждащи риск да бъдат засегнати местните производители от Съюза.“

В решението си ответникът е потвърдил извода на органите по приходите, че

продажбата на занижена цена и то при процесния размер на загубата, в един и същи ден покупка и продажба на стоката, се квалифицира като отклонение от данъчното облагане, регламентирано в чл.16, ал.1 ЗКПО.

Следва да бъдат споделени и изводите на органите по приходите, че сделката по закупуване на слънчогледа от българския производител – като сделка между несвързани лица, представлява пазарна цена. Но видно от заключението на вещото лице, същата е прекомерно висока и е значително извън диапазона от стойности за отделните региони по данните от справката към заключението на вещото лице. Тази справка е подписана от вещото лице с квалифициран подпис, поради което съдът я цени като достоверна и част от заключението. Като краен резултат, при средна продажна цена 1120 лв. на тон, или за 44 тона общо 49 280лв., дружеството-жалбоподател е закупило количеството слънчоглед за сумата от 103 268,00лв. данъчна основа, или по цена, която надхвърля с повече от 100% средната пазарна цена за деня. Като е продало същия ден стоката на загуба в размер на 66 798,88 лв., дружеството чрез веригата от двете сделки е постигнало намаление на финансовият резултат с посочената сума в отклонение от данъчното облагане по смисъла на чл.16, ал.1 ЗКПО. Върху размера на загубата органите по приходите са начислили допълнително корпоративен данък по Закона за корпоративното облагане в размер на 6 679,89 лв. и лихви в размер на 854,78лв.

Изложените обстоятелства свързани както с цената по сделката за закупуване на процесната стока, така и с продажбата ѝ на загуба в един и същи ден, без съмнение водят до извод, че се касае за отклонение от данъчно облагане по чл.16, ал.1 ЗКПО, като следва да бъде формиран резултат, който неутрализира загубата на данъчни приходи, т.е. размера на намалението на финансовия резултат за 2022 г. с отчетената финансова загуба в размер на 66 798,88 лв. като последица от сделките. Този подход съответства на икономическата логика при сделки между несвързани лица, който по правило изключва продажбата на загуба, тъй като целта на всяка икономическа дейност – сделки между търговци, е реализирането на печалба от дейността. В случая такава логика е изключена, макар и да не се спори, че доставките на стоките по сделката за закупуване и сделките за продажба на слънчогледа към украинското дружество са действително осъществени.

С оглед изложеното съдът приема, че извършеният анализ и изводи на органите на приходите в РА са правилни, като приема, че осъществената от „СИМАО-РТ“ ЕООД, през ревизирания период сделка, попада в приложното поле на чл. 16, ал.1 ЗКПО и РА е законосъобразен и обоснован. Не могат да бъдат споделени доводите на дружеството, представени пред органите по приходите, че се касае за единична сделка на загуба, за осъществени значително количество други сделки със същия предмет към украински дружества през 2022г., тъй като такива основания са извън приложното поле на чл.16, ал.1 ЗКПО.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, съдът приема, че

жалбата следва да се уважи.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК на ответника следва да се присъдят деловодни разноски, които се претендират по списък - общо в размер на 2 553,47 лв., които включват разноски за вещо лице 500,00лв. и юрисконсултско възнаграждение, изчислено върху материалния интерес по делото – общо 7 534,67лв. – в размер на 1053,47лв. на основание чл. 8, ал.1 във връзка с чл.7, ал.2, т.2 от Наредба 1/09.07.2004г. за възнагражденията за адвокатска работа, приложима във връзка с чл.161, ал.2 ДОПК. Искането за присъждане на разноски на ответника, следва да бъде уважено в пълен размер.

Воден от гореизложеното, Административен съд – София -град, Първо отделение, 12 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СИМАО-РТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от И. Д.- управител, срещу Ревизионен акт № Р-22221423005823-091-001/07.06.2024 г., издаден от В. В. В. - орган, възложил ревизията, и Д. С. Т.- А. - ръководител на ревизията потвърден от директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП с решение № 1344/03.10.2024 г., за установени допълнителни задължения за корпоративен данък в размер на 6 679,89 лв. и лихви в размер на 854,78 лв. за 2022г.

ОСЪЖДА „СИМАО-РТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], да заплати по бюджета на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ –С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, сумата от 2 553,47 лв. за разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от връчването му.

СЪДИЯ: